119301

उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोत्येवपौरुषं॥अप्यपर्वणिभज्येतननमेतेहकस्यचित्॥३९॥ मातंगोमत्तइवचपरीयात्समहामनाः॥ ब्राह्मणेभ्योनमेन्नित्यंधर्मायैव चसंजय॥ ४०॥ नियन्छि नितरान्वर्णान्विनिघन्सर्वदुष्कतः ॥ ससहायोऽसहायोवायावज्ञीवंतथाभवेत् ॥ ४१॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्या नपर्वणिविदुलापुत्रानुशासनेचतुस्त्रिशद्धिकशततमोऽध्यायः॥१३४॥ ॥७॥ पुत्रउवाच रुष्णायसस्येवचतेसंहत्यहृद्यंरुतं॥मममातस्त्वकरुणे वीरप्रज्ञेत्यमर्पणे॥ १॥ अहोक्षत्रसमाचारोयत्रमामितरंयथा॥ नियोजयसियुद्धायपरमातेवमांतथा॥ २॥ ईदृशंवचनंब्र्याद्भवतीपुत्रमेकजं ॥ किनुतेमा मपश्यंत्याःपृथिव्याअपिसर्वया॥३॥किमाभरणकृत्येनिकभोगैजीवितेनवा॥मयिवासंगरहतेत्रियपुत्रेविशेषतः॥४॥ मातोवाच सर्वावस्थाहिवि ढुषांतातधर्मार्थकारणात्॥तावेवाभिसमीक्ष्याहंसंजयत्वामचूचुदं॥५॥ससमीक्ष्यक्रमोपेतोमुख्यःकालोयमागतः॥ अस्मिश्चेदागतेकालेकार्यनप्रतिपद्य से॥६॥ असंभावितहपस्वमानृश्ंस्यंकरिप्यसि॥ तंत्वामयशसास्पृष्टंनबूयांयदिसंजय॥ शा खरीवात्सत्यमाहुस्तन्निःसामर्थ्यमहेतुकं॥ सद्भिविगहितंमार्ग त्यजमूर्विनिषेवितं॥८॥अविद्यावैमहत्यित्तियामिमांसंश्रिताःप्रजाः॥तवस्याद्यदिसहत्तंतेनमेत्वंप्रियोभवेः॥९॥धर्मार्थगुणयुक्तेननेतरेणकथंचन॥दैव मानुषयुक्तेनसद्भिराचरितेनच॥ १०॥ योत्येवमविनीतेनरमतेपुत्रनमृणा॥ अनुत्थानवताचापिदुविनीतेनदुधिया॥ ११॥ रमतेयसुपुत्रेणमोघंतस्यप्रजा फलं॥ अकुर्वतोहिकमाणिकुर्वतोनिदितानिच॥ १२॥ सुखंनैवेहनामुत्रलभंतेपुरुषाधमाः ॥ युद्धायक्षत्रियः सृष्टः संजयेहजयायच॥ १३॥ जयन्वावध्यमा नोवाप्राप्तोतींद्रसलोकतां॥नशकभवनेपुण्येदिवितद्वियतेसुखं॥यदमित्रान्वशेकत्वाक्षत्रियःसुखमेधते॥१४॥